PRECIOS

Temps segrestat

Tiempo secuestrado

Salva Mascarell

Del 12 de novembre de 2026 al 9 de enero 2027

Torre de los Duques de Medinaceli

El Verger

SALVADOR MASCARELL CAUDELI

+34 609 198 997
mascarellsalva@gmail.com
www.salvamascarell.com

CURRICULUM VITAE

FORMACIÓN REGLADA

2024 · Doctorando investigador · Facultad de Bellas Artes · Universitat Politècnica de València

1994–1995 · Máster de Periodismo · El Correo Español–El Pueblo Vasco y Universidad del País Vasco

1989–1993 · Licenciado en Periodismo · Universidad CEU San Pablo, València

IDIOMAS

Inglés · Nivel B2 (Ciclo Superior, 2008)

EXPERIENCIA PROFESIONAL

2023 · Investigación, comunicación y creación de contenido web · Cátedra de Brecha Digital y Discapacidad (Generalitat Valenciana – UPV)

2017–2020 · Estrategia de comunicación y diseño educativo · ONG **Salud Entre Culturas** (Hospital Ramón y Cajal, Madrid)

2010–2011 · Jefe de Prensa · Ayuntamiento de Gandia

1996–2010 · Delegado de **Las Provincias** (Edición La Safor) · Coordinación editorial y representación de la empresa

EXPOSICIONES INDIVIDUALES

2026 Insostenible. Instalación en la fachada de la biblioteca de Pego.

2026. El sol es el pincel, el tiempo es el cincel. Pintura. Espacio expositivo de publicaciones UPV Valencia.

2026. Insostenible. Instalación artística en la Casa de Cultura de Bellreguard.

2025. DANA, diseñando resiliencia. (comisariado**)** Campus UPV Valencia, Gandia y Alcoi. Proyecto Glocal.

2024 · Adaptarse o sucumbir · Instalación Sala Vicent Vidal Miñana, Beniarjó.

2023 · Bienvenido a 2050 · Instalación Jardí Botànic de la Universitat de València.

Coordinación de Arte y diseminación del proyecto europeo The Human-Tech Nexus. Construir un refugio seguro para afrontar los fenómenos climáticos extremos

2022 · Deshonestidad impresa con honestidad · Sala Princesa 2.0, València

2020 · Tiempo Líquido · Abartium Galería de Arte, Caldentelles (Barcelona)

2014 · Espejismo, espejismo · The Blue Atelier, València

2011 · La percepción del color · Casa de Cultura de Bellreguard

EXPOSICIONES COLECTIVAS

2026 L Concurso de pintura Villa de Pego

2025 Bio-rest-art. Itinerante Universitat Politècnica Valéncia**.**
Palimpsesto Iberia Anatolia. Universidad de Zaragoza y İstanbul Yeni Yüzyıl University
No eres mi tipo. Museo Valenciano de la Ilustración (MuVim) València.
Interface of art. Galeria Toni Marí. Dénia.

2024 Premio Nacional de Pintura Juan Francés Fira d'agost de Xátiva
Oh my bag. Real Universidad de Buthan.

2023 XLVII Concurso Nacional de Pintura Villa de Pego

2022 Art day Intramurs,. Instituto Valenciano de Arte Moderno (IVAM),València
XXI Premio de Pintura Universidad de Murcia.

2021 XXXIII Certamen Nacional de Pintura Sant Marçal de Marratxí (Mallorca)
XIV Certamen de Artes Plásticas La Rural (Fundación Caja Rural de Jaén)
V Certamen Internacional de Pintura 'Manuel Ángeles Ortiz` Universidad de Jaén.
XXIX Premio Nacional López Villaseñor Artes Plásticas Ciudad Real

2020 XXV Premio de Pintura Ciutat d'Algemesí. 4º finalista

2019 Biennal València Ciutat Vella Oberta. Mención de honor.
XXII Premio de Artes Plásticas 'Sala El Brocense'. Diputación de Cáceres.

2011 XXXV Concurso Nacional de Pintura Villa de Pego.

2009 La Factoría Mágica Entrantes '09. Disseny etc. València.

CARGOS Y RESPONSABILIDADES

2025-26 Vicepresidente de la asociacion Eklektix23. Artistas extranjeros afincados en Valencia

COMISARIADO DE ARTE

2025 Chair Proyect: de la pintura al objeto. Casa de la Cultura de Dénia.

2024 "Arte y Azúcar" en el enginy del sucre de Oliva (S XVI). Eklektix23 Art Society

Comunidad Eklektix23 Sala Vicent Vidal Miñana, Beniarjó.

2023 Connie Fahy, A perspective . Ca Revolta Valéncia.

2022 Festival de las artes +Héroes. Asociación de artistas Intramurs València.

Participación en el guionado del monográfico dedicado al festival de las artes Intramurs del programa de RTVE "Metrópolis"

PROYECTOS

2009 Portada y contraportada del libro `Passió´ de la Semana Santa de Gandia.
2022 Cartel anunciador de la Semana Santa de Gandia.
2022 Pintura mural del festival BAU del Ayuntamiento de Gandia.

ESCRITOS DE ARTE SOBRE SALVA MASCARELL

2023 `Salva Mascarell: "Sé honesto, el momento es crucial" ´Chele Esteve Sendra, profesora e investigadora de la Universitat Politècnica de València. Crítica de arte publicada en la revista de artes visuales MAKMA.

2024'The Hut project´, arte y diseño de la concienciación climática´. Cova Ríos y Ricardo Moreno. Publicado en la Revista Dissenycv Revista digital de disseny y cultura visual.

PUBLICACIONES

2025 Palimpsesto Iberia Anatolia. Palimpsesto de barro: Influencias comunes en la construcción de la identidad cerámica de España y Turquía (Artículo). Universidad de Zaragoza.

2023 Guía Básica de accesibilidad web (Cátedra Brecha digital y discapacidad UPV) ISBN 978-84-128252-2-0

2023 Guía Básica para crear contenidos accesibles en redes sociales (Cátedra brecha digital y discapacidad UPV) ISBN 978-84-127962-4-0

2023 Guía basica para crear documentos accesibles (Cátedra de brecha digital y discapacidad) ISBN 978-84-127962-3-0

BIOGRAFÍA

Salva Mascarell (Bellreguard, 1971) és artista visual i resideix a Gandia. És investigador i doctorand a la Facultat de Belles Arts de la Universitat Politècnica de València. Llicenciat en Ciències de la Informació, va completar la seua formació amb el Màster de Periodisme Vocento de la Universitat del País Basc.

Ha realitzat cinc exposicions individuals a València i Barcelona i ha participat en exposicions col·lectives vinculades a una desena de premis nacionals de pintura a Espanya.

Així mateix, ha organitzat i comissariat projectes culturals com Art Day (IVAM, 2023) i el festival Más Héroes, de l'associació Intramurs (Hot Teatre, València).

La seua pràctica artística explora, a través de la pintura, l'escultura i la instal·lació, la relació entre allò natural i allò humà mitjançant processos col·laboratius amb l'entorn. En estos encontres activa agents com la llum solar, la calor, el buit o els cicles biològics, qüestionant els models tradicionals d'autoria i control.

Mascarell ha desenvolupat una tècnica pictòrica que utilitza com a mitjà el pas del temps i la decoloració de teixits per exposició solar, que perseguix el registre d'allò invisible.

Actualment coordina el programa de disseminació del projecte europeu The Hut, que inclou instal·lacions artístiques al Jardí Botànic de València i en diferents campus de la Universitat Politècnica de València i sales d'exposició valencianes. Este projecte involucra set universitats europees i centres d'investigació climàtica, i se centra en l'adaptació a sequeres, ones de calor i inundacions accentuades pel canvi climàtic.

.

BIOGRAFÍA

Salva Mascarell (Bellreguard, 1971) es artista visual y reside en Gandia. Es investigador y doctorando en la Facultad de Bellas Artes de la Universitat Politècnica de València. Licenciado en Ciencias de la Información, completó su formación con el Máster de Periodismo Vocento de la Universidad del País Vasco.

Ha realizado cinco exposiciones individuales en Valencia y Barcelona y ha participado en exposiciones colectivas vinculadas a una decena de premios nacionales de pintura en España.

Asimismo, ha organizado y comisariado proyectos culturales como Art Day (IVAM, 2023) y el festival Más Héroes, de la asociación Intramurs (Hot Teatre, Valencia).

Su práctica artística explora, a través de la pintura, la escultura y la instalación, la relación entre lo natural y lo humano mediante procesos colaborativos con el entorno. En estos encuentros activa agentes como la luz solar, el calor, el vacío o los ciclos biológicos, cuestionando los modelos tradicionales de autoría y control.

Mascarell ha desarrollado una técnica pictórica que utiliza como medio el paso del tiempo y la decoloración de tejidos por exposición solar, que persigue el registro de lo invisible.

En la actualidad coordina el programa de diseminación del proyecto europeo The Hut, que incluye instalaciones artísticas en el Jardín Botánico de València y en distintos campus de la Universitat Politècnica de València y salas de exposición valencianas. Este proyecto involucra a siete universidades europeas y centros de investigación climática, y se centra en la adaptación a sequías, olas de calor e inundaciones derivadas del cambio climático.

Primavera en desconnexió
2024
Polièster sobre tabla i lamé
Una primavera d’exposició solar
300 x 24 cm

Primavera en desconexión
2024
Poliéster sobre tabla y lamé
Una primavera de exposición solar
300 x 24 cm

575 euros

Primer hivern acceptant límits 2023
Seda sobre fusta
Un hivern d'exposició solar
50 x 16 x 210 cm

Primer invierno aceptando límites
2023
Seda sobre madera
Un invierno de exposición solar
50 x 16 x 210 cm

575 euros

425 euros

400 euros

Rutines autoimposades |
2023 | Teixits |
50 x 50 x 50 cm

Rutinas autoimpuestas
| 2023 | Tejidos |
50 x 50 x 50 cm

480 euros

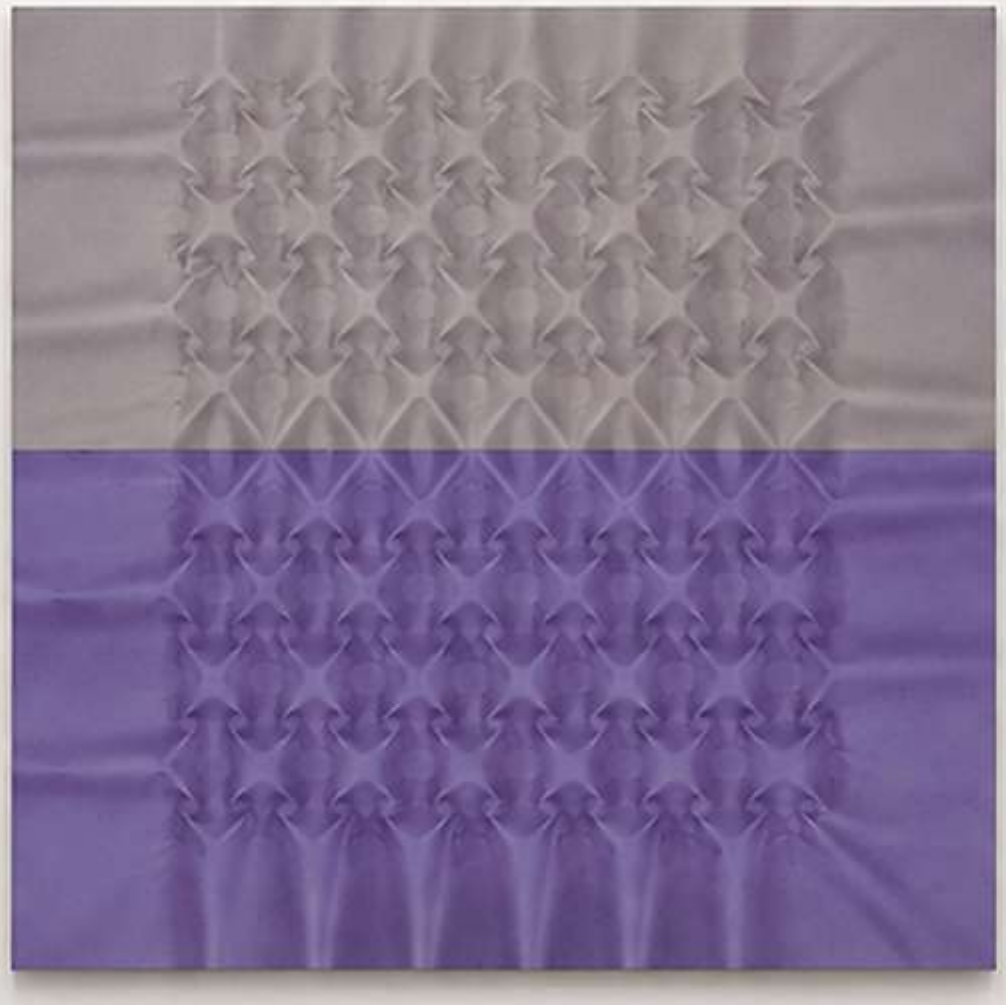

Dos temps: autoexplotar-se/ habitar-se
2026
Poliéster i pa d'or sobre paper
170 x 120 cm

Dos tiempos: autoexplotarse/ habitarse
2026
Poliéster i pan de oro sobre papel
170 x 120 cm

600 euros

Temps és resistència| 2024 | Poliéster sobre tabla | Un any d’exposició solar | 90 x 115 cm

Tiempo es resistencia| 2024 | Poliéster sobre tabla | Un año de exposición solar | 90 x 115 cm

660 euros

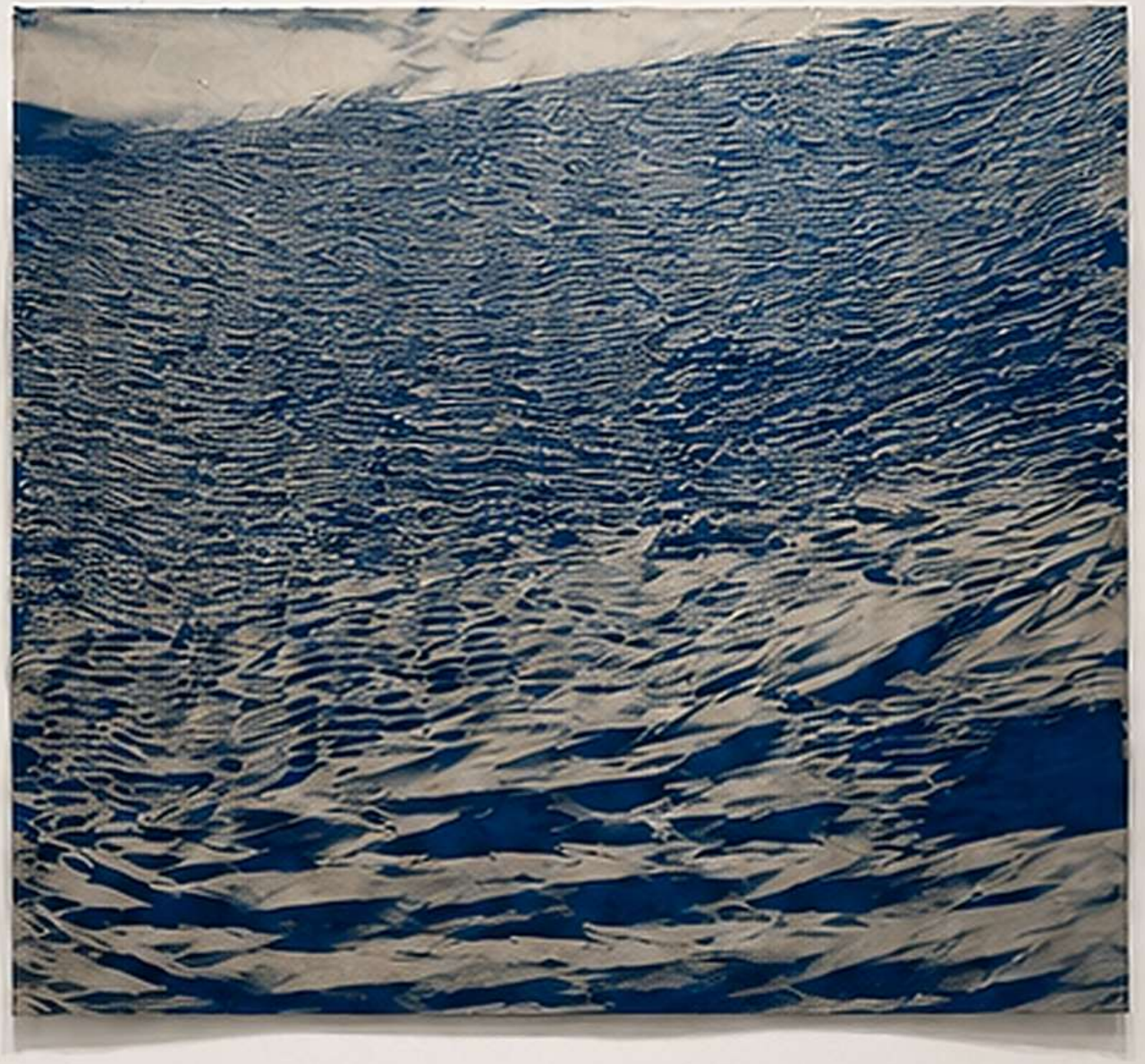

Temps desaccelerat | 2024 | Poliéster sobre tabla | Un any d’exposició solar | 90 x 115 cm

Tiempo desacelerado | 2024 | Poliéster sobre tabla | Un año de exposición solar | 90 x 115 cm

1400 euros

El precio incluye el montaje de la pintura sobre tabla y bastidor

Descansar es resistir
2023
Seda y madera
Nueve meses de
exposición solar

Descansar és resistir
2023
Seda i fusta
Nou mesos
d'exposició solar

625 euros

Orige
2011
Seda (objecte trobat)
10 anys d’exposició solar
40 x 123 cm

Origen
2011
Seda (objeto encontrado)
10 años de exposición solar
40 x 123 cm

650 euros

Temps liquit | 2025 | Seda sobre tabla | Un any d’exposició solar | 61 x 79 cm

Tiempo líquido | 2025 | Seda sobre tabla | Un año de exposición solar | 61 x 79 cm

350 euros

Deriva | 2025 | Seda sobre tabla | Sis mesos d’exposició solar | 45 x 63 cm

Deriva | 2025 | Seda sobre tabla | Seis meses de exposición solar | 45 x 63 cm

700 euros

El precio incluye el montaje de la pintura sobre tabla y bastidor

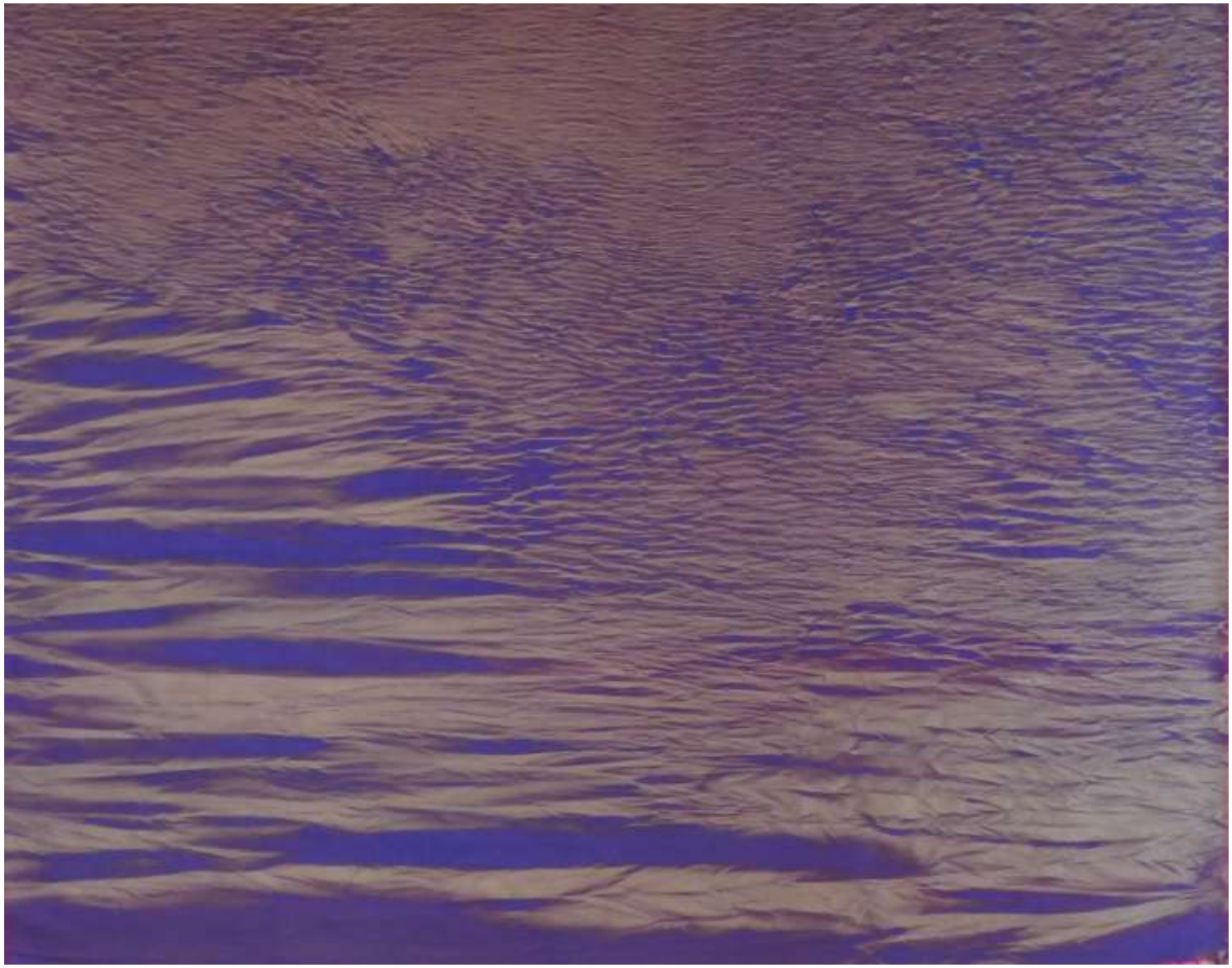

Sense horitzó | 2025 | Seda | Nou mesos d'exposició solar | 135 x 115 cm

Sin horitzonte | 2025 | Seda | Nueve meses de exposición solar | 135 x 115 cm

700 euros

El precio incluye el
montaje de la pintura
sobre tabla y bastidor

Sense horitzó | 2025 | Seda | Un any d'exposició solar | 100 x 140 cm

Sin horizonte | 2025 | Seda | Un año de exposición solar | 100 x 140 cm

625 euros

Temps liquit | 2025 | Seda | Un any d’exposició solar | 100 x 80 cm

Tiempo líquido | 2025 | Seda | Un año de exposición solar | 100 x 80 cm

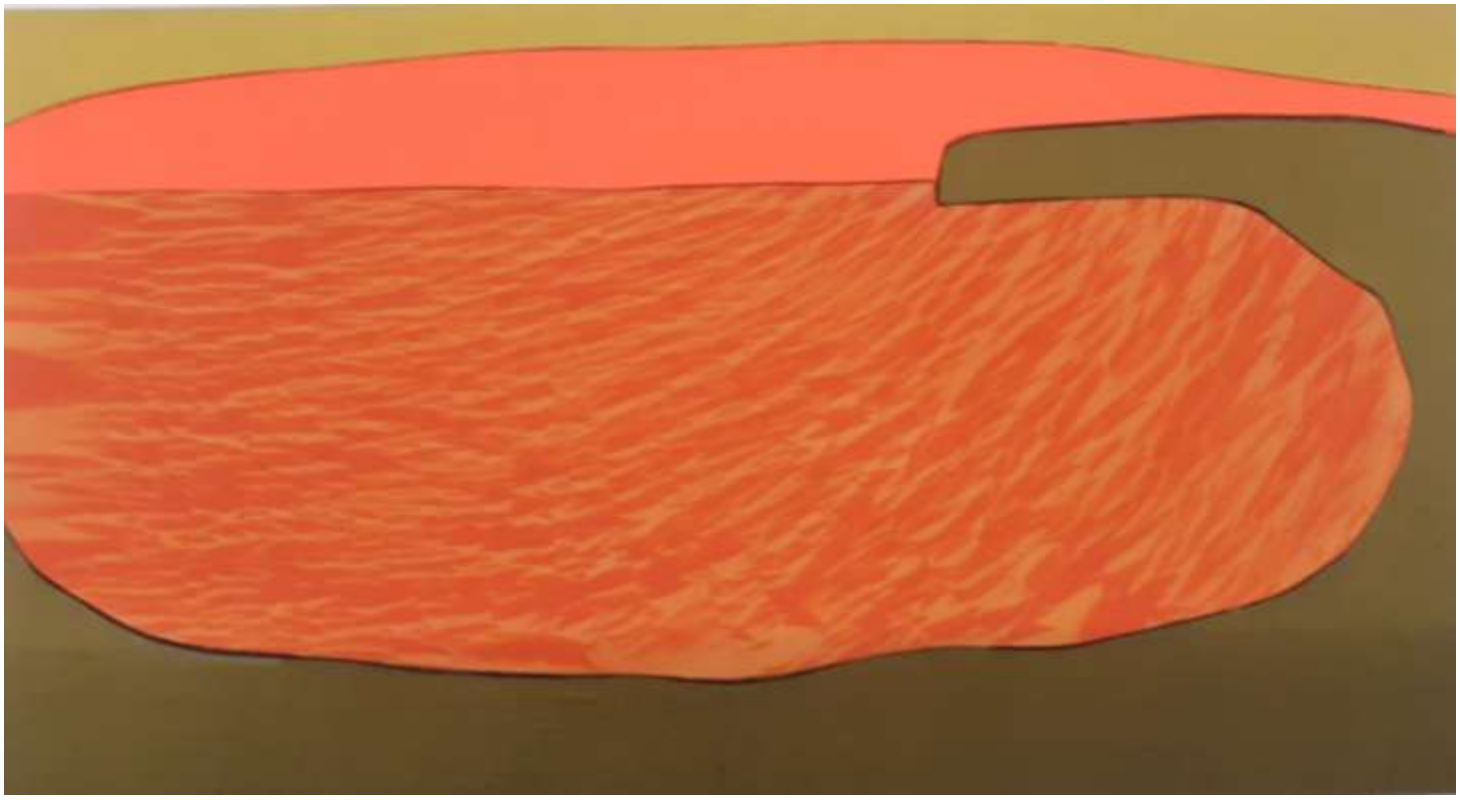
690 euros

Temps liquit | 2025 | Seda | Un any d’exposició solar | 100 x 80 cm

Tiempo líquido | 2025 | Seda | Un año de exposición solar | 100 x 80 cm

200 euros

Deriva | 2025 | Seda | Un any d’exposició solar | 33 x 60 cm

Deriva | 2025 | Seda | Un año de exposición solar | 36 x 80 cm

200 euros

Deriva | 2025 | Seda | Un any d’exposició solar | 33 x 60 cm

Deriva | 2025 | Seda | Un año de exposición solar | 36 x 80 cm

350 euros

Descansar es resistir| 2025 | Seda y terciopelo | Un año de exposición solar | 68 x 88 cm

400 euros

Lo incierto | 2025 | Seda y terciopelo | Un año de exposición solar | 67 x 88 cm

500 euros

Temps liquit | 2025 | Seda | Un any d’exposició solar | 100 x 80 cm

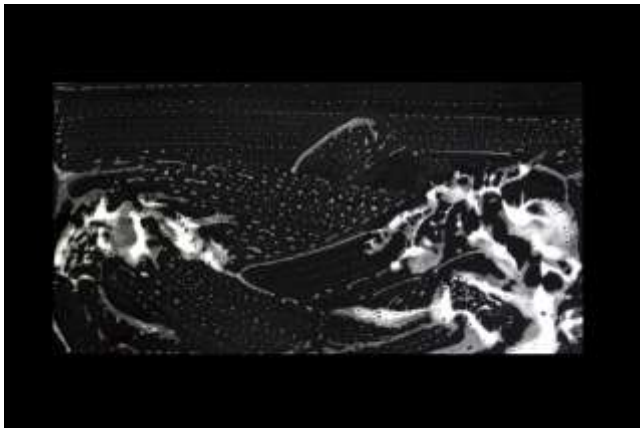
Tiempo líquido | 2025 | Seda | Un año de exposición solar | 100 x 80 cm

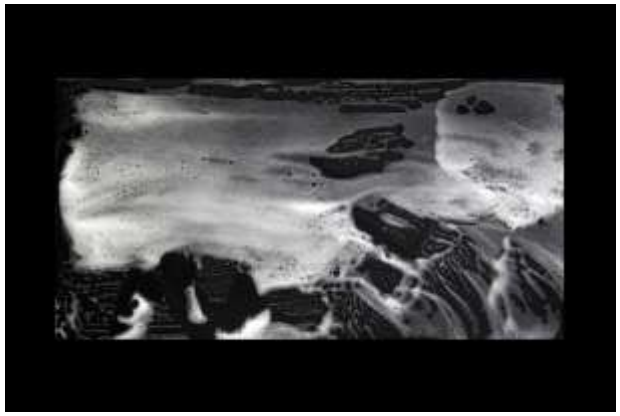

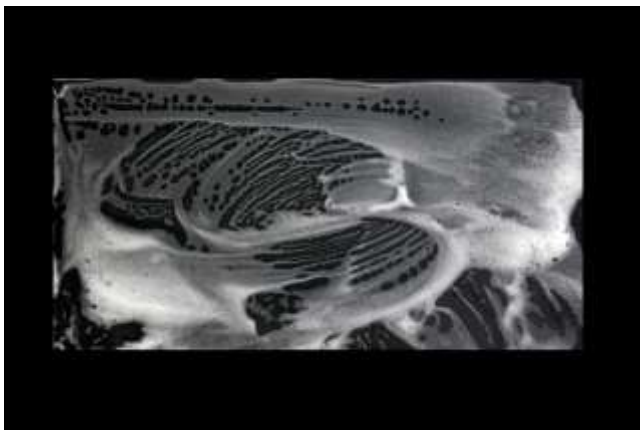
180 euros
unidad

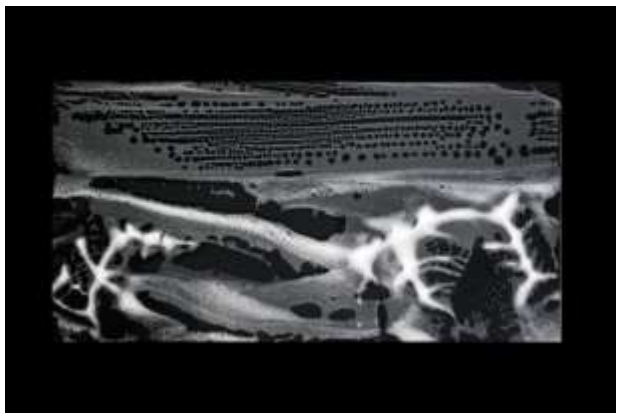
Tiempo líquido | 2025 | Seda | Seis meses de exposición solar | 27 x 20 cm

Temps liquit | 2025 | Seda | Sis mesos d'exposició solar | 27 x 20 cm

50 euros unidad

La prisa| 2025 | Registro fotográfico de un paisaje efímero de espuma de lavajillas | 10 x 15 cm

650 euros

550 euros

330 euros

Serpes | 2025 | llavors de bova tintades i estructura d’escaiola | 17 x 27 x 12 cm

Serpes | 2025 | Semillas de junco teñidas y estructura de yeso| 17 x 27 x 12 cm

275 euros

Serpes | 2025 | llavors de bova tintades i estructura d’escaiola | 16 x 23 x 15 cm

Serpes | 2025 | Semillas de junco y estructura de yeso| 16 x 23 x 15 cm

300 euros

Serpes | 2025 | Llavors de bova tintades i estructura d’escaiola | 18 x 14 x 18 cm

Serpes | 2025 | Semillas de junco y estructura de yeso | 18 x 14 x 18 cm

TEMPS SEGRESTAT

Per què sentim que mai tenim temps?

Acabem el dia esgotats després d'atendre urgències constants, respondre missatges, córrer d'una tasca a una altra i sentir, tot i això, que mai és suficient.

Pots aconseguir-ho. Sigues la teua millor versió. No pares mai. Aprofita el temps.

Estos missatges, aparentment motivadors, amaguen una nova forma de violència: l'autoexplotació. Ja no cal una autoritat visible que ens impose disciplina. Som nosaltres mateixos qui ens exigim rendir més, respondre ràpid, mantindre'ns connectats i transformar cada experiència en alguna cosa útil, rendible o productiva. Inclús l'oci es convertix en rendiment.

Rebutgem la demora. Habitem la urgència. Sentim culpa si parem. Vivim en la societat del cansament, un concepte desenvolupat pel filòsof Byung-Chul Han.

Temps segrestat sorgix com una resposta a l'acceleració permanent i a l'esgotament de l'autoexplotació. Les obres han sigut creades mitjançant la decoloració de teixits exposats al sol durant mesos —molts d'ells al llarg d'un any— com un gest polític i contracultural davant una societat incapaç de detindre's. En este procés, l'adaptació a l'espera és innegociable.

Els teixits registren el desgast i el cansament com a metàfora d'una societat devorada per un temps frenètic. Cada obra reivindica la contemplació i la recuperació d'experiències improductives.

Ací el temps no s'optimitza: s'habita.

Els ritmes lents són una forma de resistència.

Descansar sense culpa és desobediència.

Només quan parem comprenem que el temps no ens falta: ens l'han segrestat.

Salva Mascarell

TEMPS SEGRESTAT

Per què sentim que mai tenim temps?

Acabem el dia esgotats després d'atendre urgències constants, respondre missatges, córrer d'una tasca a una altra i sentir, tot i això, que mai és suficient.

Pots aconseguir-ho. Sigues la teua millor versió. No pares mai. Aprofita el temps.

Estos missatges, aparentment motivadors, amaguen una nova forma de violència: l'autoexplotació. Ja no cal una autoritat visible que ens impose disciplina. Som nosaltres mateixos qui ens exigim rendir més, respondre ràpid, mantindre'ns connectats i transformar cada experiència en alguna cosa útil, rendible o productiva. Inclús l'oci es convertix en rendiment.

Rebutgem la demora. Habitem la urgència. Sentim culpa si parem. Vivim en la societat del cansament, un concepte desenvolupat pel filòsof Byung-Chul Han.

Temps segrestat sorgix com una resposta a l'acceleració permanent i a l'esgotament de l'autoexplotació. Les obres han sigut creades mitjançant la decoloració de teixits exposats al sol durant mesos —molts d'ells al llarg d'un any— com un gest polític i contracultural davant una societat incapaç de detindre's. En este procés, l'adaptació a l'espera és innegociable.

Els teixits registren el desgast i el cansament com a metàfora d'una societat devorada per un temps frenètic. Cada obra reivindica la contemplació i la recuperació d'experiències improductives.

Ací el temps no s'optimitza: s'habita.

Els ritmes lents són una forma de resistència.

Descansar sense culpa és desobediència.

Només quan parem comprenem que el temps no ens falta: ens l'han segrestat.

Salva Mascarell

Corre, Alícia, corre

En *Alícia a través de l'espill*, Lewis Carroll presenta la Reina Roja obligant Alícia a córrer sense descans per a romandre exactament al mateix lloc. Esta paradoxa, escrita al segle XIX, sembla descriure amb precisió el nostre present: una vida travessada per la pressa, la connexió permanent i la sensació que, per molt que fem, mai acabem d'arribar.

L'obra de Salva Mascarell dialoga amb esta carrera contemporània des de l'extrem oposat de la urgència. Les seues peces requerixen mesos d'exposició solar, estacions completes, variacions de llum, espera i una renúncia conscient a la immediatesa. Però *Temps segrestat* no es limita als teixits transformats pel sol. En l'exposició conviuen sedes, velluts i polièsters amb fustes, pedres, ferro, arena, llavors, estructures d'escaiola i objectes trobats. Cada material incorpora el seu propi ritme, la seua resistència i la seua memòria.

Les peces tèxtils registren el desgast, la decoloració i la lenta alteració cromàtica; les escultures, per la seua banda, introduïxen el pes, la verticalitat, l'equilibri precari i la fragilitat d'allò orgànic. Les llavors, les branques, la fusta trencada o els materials recuperats no funcionen com a simples recursos formals: fan visible una temporalitat no industrial, vinculada al creixement, al deteriorament, a l'acumulació i a la transformació.

Davant la lògica de produir més, respondre abans i convertir cada instant en rendiment, Mascarell proposa detindre's. El sol, la matèria i la duració es convertixen ací en col·laboradors de l'obra. Com Alícia, habitem un món d'ordres contradictòries: descansa, però aprofita el temps; sigues lliure, però mantín-te disponible; crea, millora, respon, arriba.

Temps segrestat interromp eixa carrera. Ens recorda que potser córrer no és avançar i que detindre's no és rendir-se: és recuperar la possibilitat d'habitar.

Chele Esteve Sendra
Professora de la Universitat Politècnica de València, investigadora, crítica d'art i membre d'AICA (International Association of Art Critics).

.

Corre, Alicia, corre

En *Alicia a través del espejo*, Lewis Carroll presenta a la Reina Roja obligando a Alicia a correr sin descanso para permanecer exactamente en el mismo lugar. Esa paradoja, escrita en el siglo XIX, parece describir con precisión nuestro presente: una vida atravesada por la prisa, la conexión permanente y la sensación de que, por mucho que hagamos, nunca llegamos del todo.

La obra de Salva Mascarell dialoga con esta carrera contemporánea desde el extremo opuesto de la urgencia. Sus piezas requieren meses de exposición solar, estaciones completas, variaciones de luz, espera y una renuncia consciente a la inmediatez. Pero *Tiempo secuestrado* no se limita a los tejidos transformados por el sol. En la exposición conviven sedas, terciopelos y poliésteres con maderas, piedras, hierro, arena, semillas, estructuras de escayola y objetos encontrados. Cada material incorpora su propio ritmo, su resistencia y su memoria.

Las piezas textiles registran el desgaste, la decoloración y la lenta alteración cromática; las esculturas, por su parte, introducen el peso, la verticalidad, el equilibrio precario y la fragilidad de lo orgánico. Las semillas, las ramas, la madera quebrada o los materiales recuperados no funcionan como meros recursos formales: hacen visible una temporalidad no industrial, vinculada al crecimiento, al deterioro, a la acumulación y a la transformación.

Frente a la lógica de producir más, responder antes y convertir cada instante en rendimiento, Mascarell propone detenerse. El sol, la materia y la duración se convierten aquí en colaboradores de la obra. Como Alicia, habitamos un mundo de órdenes contradictorias: descansa, pero aprovecha el tiempo; sé libre, pero permanece disponible; crea, mejora, responde, llega.

Tiempo secuestrado interrumpe esa carrera. Nos recuerda que quizá correr no es avanzar y que detenerse no es rendirse: es recuperar la posibilidad de habitar.

Chele Esteve Sendra
Profesora de la Universitat Politècnica de València, investigadora y crítica de arte. Miembro de AICA, International Association of Art Critics.